

Kakú je in Ribončen sojo rito nepiru.

(Zapisal v Materi pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat je su in Ribončen s soja sika r'oba pa svejt' pa je prosu h in' kmetici pa ji je r'eku: "Mat"! Če m' daste ena lambora mlejka pa ena regüjzda kruha, tokú de bom xedrubu, pa bom rito nepiru!" Sevejde ta kmetica ga je pa takú xastapila, de če m' bi dala mlejka pa kruha de ji bo in xatú rejta pol napiëru, - m' je pa dala kar je prosu. Potlej k' se je Ribončen fajn naju je tu pa kar jst. Kmetica m' je pa reakla: "No, k' na budete rejta napiërlu, kukor ste prejti ablobil'?" Ribončen pa prav': "E, sej najsom r'eku de bom vam rajto (rejto) nepiru, jest som r'eku de bom le seab' rito nepira, sej som je rejs, lejte de!" pa se je vdaru pa rit' pa je su naprej.

(Povedal l. 1910. oče Anton Kramar.)

Takule je, k' clovk prejti na vej!

(Zapisal v Materi pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat je in Ribončen prov ana velika cajna kruškó xbiërov se b' bla k'osna gnala vmejs. Zbiëra, xbiëra, pa n'ej blu nabene gnale, - ale! glich ta zadne je pa bla! "Pomojdüh," prav' Ribončen, "k' b' jest prajt vajdu de je samú ta gnala, b' je kar porjiev pa b' jo stran' xagnov, pa ne b' bla trejba cejle cajne kruškó pa nepotrejbim xbiërat!" Jeja, k' b' prajt vajdu!

(Povedal l. 1907. Janex Liber, kmet.)